

เอกสารอ้างอิง

- กรณีการ์ หุตะแพทย์. (2542). ผักปลอดสารพิษ. วารสารเกษตรธรรมชาติ, (10), 18.
- กรมส่งเสริมการเกษตร. (2541). คู่มือการบริหารโครงการส่งเสริมการผลิตผักปลอดภัยจากสารพิษ (หน้า 11-12), กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- กลุ่มงานพัฒนาความปลอดภัยด้านเคมีวัตถุและกองควบคุมอาหาร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาร่วมกับกองอาหารกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์. (2543). โครงการเฝ้าระวังความปลอดภัยของผักปลอดสารเคมี (หน้า 9-27, 103), กรุงเทพฯ. องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กองการป้องกันและกำจัดศัตรูพืช กรมส่งเสริมการเกษตร. (2540). ข้อคิดและการปฏิบัติเบื้องต้นเกี่ยวกับ ไอพีเอ็ม : บทคัดย่อของการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน (หน้า 1), กรุงเทพฯ : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- กอบทอง รูปหอม และคณะ. (2531). ประสิทธิภาพวิธีวิเคราะห์เคมีกำจัดศัตรูพืชประเภทสารประกอบฟอสเฟตในผักผลไม้และธัญพืชไทย. วารสารกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, 30(4), 247-255.
- กอบทอง รูปหอม และคณะ. (2536). สารเคมีกำจัดแมลงตกค้างผักคะน้า. วารสารกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, 35(2), 121-128.
- กอบทอง รูปหอม และคณะ. (2538). สารเคมีกำจัดแมลงตกค้างในอาหารบริโภคประจำในประเทศไทย ปี 2533-2534. วารสารกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, 37(1), 47-55.
- กอบทอง รูปหอม และคณะ. (2538). สารเคมีกำจัดศัตรูพืชและสารฟิซีบีในอาหาร พ.ศ. 2534-2536. วารสารกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, 37(2), 145-160.
- กอบทอง รูปหอม และคณะ. (2541). ประสิทธิภาพของชุดทดสอบยาม่าแมลงในอาหาร. วารสารกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, 40(3), 273-287.
- กอบทอง รูปหอมและคณะ. (2541). สารเคมีกำจัดศัตรูพืช ฟิซีบีและยาดีดีวีในอาหาร พ.ศ. 2537-2539. วารสารกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, 40(4), 185-197.

- จันทร์ทิพย์ ขำรังศรีสกุล และลักษมี เคาขานุรักษ์นุกูล. (2543). สารพิษตกค้างของคาร์บาริลในผักคะน้า. ใน บัณฑิต คำรักษ์ (บก.), วัตถุประสงค์ทางการเกษตรมีประสิทธิผลและปลอดภัยถ้าใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม. (หน้า 37), กรุงเทพฯ : กองวัตถุประสงค์ทางการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- ช่อทิพย์ พันธุ์แก้ว. (2542). คุณวิเศษของผักและผลไม้. (หน้า 16-18), กรุงเทพฯ. สากลการพิมพ์.
- ทิพวรรณ ประภามณฑล. (2544). การถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรสู่ชุมชน. เอกสารการประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์สุขภาพ ครั้งที่ 19 วันที่ 24 สิงหาคม 2544 ณ ห้องประชุมอาคารรวมวิจัยและบัณฑิตศึกษา (หน้า xxix – xxx), เชียงใหม่ : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชัชชัย รัตน์ชเลศ. (2540). เอกสารคำสอน หลักการพืชสวน บทที่ 6 ศัตรูพืชและการจัดการ. (หน้า 8-10) เชียงใหม่ : ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิทรา เนื่องจำนงค์. (2543). สารฆ่าแมลงตกค้างในผักปลอดสารพิษที่จำหน่ายในจังหวัดพิษณุโลก. วารสารสาธารณสุขพิษณุโลก, 1(3), 34-38.
- บุญไผ่ สัจจวานนท์; เนตรนภิส วัฒนสุชาติ และอมรา วงศ์พุทธพิทักษ์. (2531). สารกำจัดศัตรูพืชคาร์บาเมตในผักและผลไม้. วารสารกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, 30(3), 185-191.
- บุญไผ่ สัจจวานนท์และคณะ. (2544). สารเคมีกำจัดศัตรูพืชกลุ่มสารสังเคราะห์ไพรีทรอยด์ในผักทั่วไปและผักมีผลกระป็นเป็นผักปลอดภัยจากสารพิษ พ.ศ. 2542. วารสารกองสุขภาพิบาลกรมอนามัย, 3(2), 19-27.
- พงษ์พันธ์ จึ้งอยู่สุข. (2538). การศึกษาสารพิษตกค้างของวัตถุพิษในผักผลไม้ (หน้า 1-2), เอกสารประชุมวิชาการกองวัตถุประสงค์ทางการเกษตร ณ โรงแรมจอมเทียนพาลาส เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี.
- พระราชบัญญัติอาหาร 2522 ประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ 163 (พ.ศ. 2538) เรื่องอาหารที่มีสารพิษตกค้าง เอกสารพิมพ์เพิ่มเติมโดยสำนักงานกรรมการอาหารและยา.
- พาลาก สิงหนะณี. (2540). พิษวิทยายาฆ่าแมลงต่อผู้ใช้และสิ่งแวดล้อม (หน้า 33-74). พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พุดสุข หฤทัยชนาสน์คี. (2542). งานวิจัยผลกระทบจากการใช้วัตถุพิษทางการเกษตร. ในบัณฑิต คำรักษ์(บก.), วัตถุประสงค์ทางการเกษตรมีประสิทธิผลและปลอดภัยถ้าใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม. (หน้า 58-62), กรุงเทพฯ : กองวัตถุประสงค์ทางการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

- ไพบลีย์ โล่ห์สุนทร. (2531). การทดสอบเพื่อตรวจคัดโรคและวินิจฉัยโรค วิทยาการระบาด
 ประยุกต์ (หน้า 17-25), พระนคร : ภาควิชาเวชศาสตร์ป้องกันและสังคม คณะแพทย
 ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วารุณี จิตอารีย์และคณะ. (2544). การศึกษาการปนเปื้อนของสารเคมีสารกำจัดศัตรูพืชในดินและใน
 พืชจากแปลงปลูก (หน้า 19-33), เชียงใหม่ : สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิฑูรย์ เกียนจำรูณ. (2537). เกษตรกรรมทางเลือก. (หน้า 96-97), กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- วิฑูรย์ อัครนโธ. (2529). ออร์กาโนฟอสเฟต. ใน วิฑูรย์ อัครนโธและไพโรจน์ อุณสมบัติ (บก.), พืชวิทยา
 คลินิกยาปราบศัตรูพืช, (หน้า 9-11), กรุงเทพฯ : เรือนแก้ว.
- วินัย ปิทยนต์. (2542). แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคุณภาพของผลิตภัณฑ์วัตถุดิบพืชภายหลังการใช้
 พรบ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535. ใน บัณฑิต คำรักษ์ (บก.), วัตถุดิบพืชทางการเกษตรมี
 ประสิทธิภาพและปลอดภัยถ้าใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม., (หน้า 16-18), กรุงเทพฯ :
 กองวัตถุดิบพืชการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์..
- วิมล เพ็ชรนาจักร. (2541). รายงานการค้นคว้าแบบอิสระ เรื่องสารเคมีตกค้างในพืชผักที่ปลูกแบบ
 เกษตรกรรมอินทรีย์และเคมี (หน้า ข, 11, 34), สาธารณสุขศาสตร์มหาบัณฑิต
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิไลลักษณ์ อิมอุคม. (2540). ความเป็นพิษจากการตกค้างของสารปราบศัตรูพืชในอาหาร (หน้า 80),
 กรุงเทพฯ : ภาควิชาเภสัชวิทยา คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพันธ์ สุขมาถ และบัณฑิต คำรักษ์. (2539). วิจัยชนิดและปริมาณสารพิษตกค้างกลุ่มออร์กาโน
 ฟอสเฟตและคาร์บาเมทในพืชผัก. ข่าวสารวัตถุดิบพืช, 7(2-3), 51-64.
- สมิง เก่าเจริญ และยุพา สีลาพฤกษ์. (2537). เกณฑ์มาตรฐานในการรักษาผู้ป่วยที่ได้รับพิษจากสาร
 เคมีกำจัดแมลงกลุ่มออร์กาโนฟอสเฟตและคาร์บาเมท (หน้า 2, 17- 6), กรุงเทพฯ :
 พิมพ์ดี.
- สุพัตรา พิชัยและคณะ. (2543). สารเคมีกำจัดศัตรูพืชตรวจพบในผักสด. วารสารวิชาการ
 สาธารณสุข, 9(3), 348- 352.
- เสรีย์ หงษ์หยก; จริยา ผดุงพัฒน์นอม และถอยชาย คุณปลื้ม. (2543). สารพิษในผักที่จำหน่ายใน
 เขตจังหวัดนนทบุรี. วารสารวิชาการสาธารณสุข, 9(2), 197-200.
- FAO/WHO. Food Standards Programme. (1990). Guide to Codex Maximum Limits for
 Pesticide Residues. CAC/PR 2.